

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Nou abonament

la

„Tribuna“

se începe cu 1 Iulie st. v. a. e.

Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarchie cât și în România prin
mandate postale (*Posta utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașurile, în cari li-s-au trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea „Tribunei“.

Sibiu, 30 Iunie st. v.

Alegerile au trecut și Românul are
tot dreptul să se întrebe, după atâta ceartă
și atâta gălăgie, ce treabă am făcut noi.

Treaba e puțină, pentru-că nu eram
de loc pregătiți pentru alegeri.

Cu toate aceste, dacă ne dăm seamă
de puterea cu care aveam să ne luptăm,
putem să fim foarte mulțumiți de cele ce
am scos la capăt.

Scim cu toții, cât de mult s'a opintit
guvernul spre a ne face să luăm și în
Ardeal parte la alegeri: opintirile lui au
rămas zadarnice. Abia într'un cerc, la
Năsăud, era vorba ca Românii să-și pună
un candidat: presiunea opiniei publice
române a fost însă atât de hotărâtoare,
încât nu s'au găsit alegători români, care
să fi îndrăsnit a susține această candi-
datură.

În alte părți ale Ardealului abia foarte
puțini Români au luat parte la alegeri, ca
să voteze pentru candidații guvernamentali,
ear acestia își vor aduce toată viața lor
a mințe de ceea ce au făcut, căci au fost
huiduiți și sunt disprețuiți pentru fapta lor.

Ori-și-cine în timpul alegerilor trecute
s'a putut încredința, că noi Românii din
Ardeal sîntem de același gând și de
aceeași voință, și că sînt foarte puțini
între noi oameni slabi de ânger. Nu ne
lipsese decât organizațiunea, pentru-ca să
fim în țara noastră o putere, care străbate
prin ea însași.

Și fiind vorba de ceea ce am făcut
noi în alegeri, nu trebuie să scăpăm din
vedere, că Sașii au ales nouă deputați cu
program național. Le-am dovedit, sînt
acum câți-va ani, Sașilor dela Brașov, că
umindu-ne cu guvernul și cu Maghiarii,
putem să le facem mari neajunsuri. Nici
acum n'ar fi scos ei nouă deputați cu pro-
gram național, dacă noi nu i-am fi sprin-
ginit.

În țara Ungurească singuri alegătorii
dela Baia-de-Criș au isbutit să scoată un
deputat cu program național. În comitatul

Aradului însă guvernul a trebuit să susțină
lupte crâncene și a pierdut trei cercuri;
în orașul Arad a trebuit să se facă o nouă
alegere, ear cei doi deputați români, care
s'au ales în acest comitat, n'au îndrăsnit
a se înfățișa înaintea alegerilor cu pro-
gramul din Budapesta, ci s'au declarat
aderenți ai programului din Sibiu, scîind,
că numai astfel vor fi aleși. Ce-i drept
noi ne sfiim a-i considera pe d-nii Gurban
și Beleş ca deputați naționali: ei s'au
compromis, prin poziția echivocă, ce-au
luat în alegeri, sîntem însă convinși,
că vor nisul să-și câștige prin atitudinea
lor în dietă buna reputațiune, pe care au
pierdut-o în alegeri.

În Bihor s'au ales doi deputați ro-
mâni. Unul dintre acestia, dl Alexandru
Roman, are o pozițiune cam gingașă.
E profesor la universitatea din Buda-
pesta, n'a aderat însă la programul
din Budapesta, ci la cel din Sibiu.
E cu toate acestea socotit guvernamental;
n'a fost însă ales decât pentru-că e socotit
național, pentru-că a luat parte la confe-
rența din Sibiu.

Al doilea, dl Végseő, e guvernamen-
tal, ba i se pune chiar și românitătea la
îndoială. A fost însă ales față cu dl I.
Vulcan, care a candidat tot cu program
guvernamental, și lucrul de însemnătate
nu este alegerea d-lui Végseő, ci căderea
d-lui Vulcan. Căci nu-i ședea de loc bine
redactorului „Familiei“ să se declare gu-
vernamental.

În Selagiu și-a pus candidatura dl G.
Popa din Băsesci, unul dintre cei mai
distingși oameni politici ai noștri. El a
căzut, însă chiar și această cădere e un
succes. Căci guvernul a trebuit să calce
legi și să iee cele mai neiertate măsuri
spre a-l face să cadă, și alegerea a dove-
dit, că e puternic curentul național în Se-
lagiu și mare popularitatea d-lui Popa.

În Maramureș s'au ales doi deputați
români, unul guvernamental, dl Cziplea,
și altul aderent al opozițiunii moderate.

Luptele grele au fost însă în Bănat,
unde guvernamentalii români se credeau
stăpâni. Nu s'au ales cu toate aceste de-
cât doi dintre candidații lor, dl Szerb și
dl Gall, în nsice cercuri, unde sînt mulți
alegători neromâni și unde aleșii se bucură
chiar și între Români de simpatii perso-
nale, de care, ca oameni privați, sînt și
vrednici. Încrederea ce li s'a dat nu pri-
vesce dar pe oamenii politici. Au fost
Români, care i-au votat, cu toate că sînt
guvernamentali.

A căzut însă dl Simonescu, pentru-ca
să se scie, că respins e din mijlocul Ro-
mânilor cel ce părăsesse steagul.

Un succes strălucit a fost pentru noi
căderea aceasta, pe când în alt cerc gu-
vernul a trebuit să calce legea, ca să scoată
pe fratele ministrului Tisza față cu dl Bre-
diceanu.

Făcându-ne dar socoteala alegerilor,
găsim în Ardeal pasivitate susținută cu
mai multă consecuență decât ori-și când

în trecut, ear în cele-lalte părți trei de-
putați cu program național, general
T. Doda, dl V. Babeș și dl P. Truță,
trei deputați cu pozițiune neprecisată,
tot aderenți ai programului național, precum
înșiși pretind, însă guvernamentali, dl Gur-
ban, dl Beleş și dl Roman, un deputat
oposițional, dl Mihály, doi ade-
renți ai programului din Buda-
pesta, dl Gall și dl Szerb și doi gu-
vernamentali, care nu aderă la pro-
gramul din Budapesta, dl Végseő și dl
Cziplea, care va să dîcă un-spre-șecce oameni
în cinci feluri.

Pentru treaba aceasta au făcut cei cu
conferența din Budapesta atâta gălăgie.

Doi deputați, numai doi au putut să
scoată, ear acestia sînt oameni, care în
toate împregiurările pot să fie aleși. Atât
de dibaci sînt acești oameni politici, atât
de fin au știut să-și alcătuiască programul,
încât s'au stricat cu Românii, încât li-
e rușine oamenilor să-i susție, dar în ace-
lași timp n'au câștigat nici spriginul gu-
vernului, care a susținut pe dl Végseő
față cu dl Vulcan, pe dl Cziplea față cu
dl Jurca și în genere a pus candidații
de ai sei față cu candidații lor.

Ne-au zăpăcit marii politici dela Bu-
dapesta; atât au putut face, mai mult nu.
Și chiar nici atât n'ar fi putut face, dacă
rîndurile noastre ar fi fost destul de strînse.

Noi Românii din țerele supuse co-
roanei sfîntului Stefan avem o organiza-
țiune firească foarte puternică, întemeiată
pe relațiunile de înrudire directă între po-
por și clasele culte. Ceea ce ne lipsese
e numai unitatea conducerii. Astfel Ară-
danilor li s'a făcut o mare nedreptate,
când au fost grăiți de rău pentru zăpă-
ceala, în care au căzut în ajunul alege-
rilor: au luat-o unii la dreapta și alții la
stînga, pentru-că nu se scia din vreme,
în cetro trebuie să o luăm cu toții. Și
tot astfel pretutindenea noi ne-am fi ma-
nifestat în alegeri cu multă putere, dacă
pe lângă organizațiunea noastră firească
am mai fi avut și conducere unitară.

Aceasta o simt astăzi toți Românii,
și de aceea nu ne îndoim cătuși de puțin,
că unitatea conducerii se va stabili cât
mai curînd.

Deocamdată însă un lucru e pus mai
presus de ori-și-ce îndoială: că puținii
deputați români intrați în dietă, mai ales
despărțiți cum sînt, nu vor pute să ne
facă vr'un serviciu însemnat.

Astfel încă timp de câți-va ani noi
rămânem scoși din viața publică, puținii
în dietă, nesocotiți în comitate și apesați
prin comune.

Ce facem noi în timpul acesta?

Stăm cu mâinile încrucișate și privim
bosumflați și așteptăm?

Am fi vrednici de o soarte mai rea
chiar decât aceea, pe care o avem, dacă
ne-am mîrgini la aceste.

Trebuie să ne organizăm munca na-
țională și să mergem harnici înainte pe

terenele ce ne stau deschise, înainte de
toate în viața noastră economică.

Sîntem săraci, — aceasta o dîcem
în toate zilele.

Nu-i adevărat.

Nu e sărac poporul, care poate să plă-
tiască milioane și ear milioane drept con-
tribuțiune pe fiesce-care an.

Avem pămîntul sub picioarele noastre,
și avem sute și ear sute de mii de brațe
la îndemână: aceasta e bogăția ascunsă,
comoara nesecată.

Ne rezervăm a arêta, cum această
bogăție s'ar pute scoate la iveală, cum
s'ar pute face, ca, deși săraci fiesce-care
îndeosebi, cu toții împreună să fim bogați.

Revistă politică.

Sibiu, 30 Iunie st. v.

În dieta croată s'a început dis-
cuțiunea asupra proiectului de lege privitor
la suspendarea inamovibilităței judecătorilor.
Opozițiunea este hotărîte să lupte din
resputeri contra acestui proiect. Ce-i drept
încă de mult s'au ridicat plângeri contra
judecătorilor croați, dar măsura ce se pro-
pune este departe de a îndrepta starea
lucrurilor. Mulți nu vîd în acest proiect
decât tendența guvernului de a sdrobî ori
ce independență din partea judecătorilor.
Încât privesce mersul discuțiunii în dietă,
Starcevicianii și cu această ocaziune au
excelat prin limbajul violent. Astfel dep.
Pisacici între altele dîse: „Nici până acum
n'am recunoscut pe banul, dar acum, după
ce a prezentat un asemenea proiect venit
dela funcționarul maghiar? Nimic altceva,
decât ca să se numiască judecători numai
maghiari și maghiaroni“. Oratorul protes-
tează contra acestei înjosiri a judecătorilor
croați, făcînd din ei nisce corteși maghiari.
Președintele, după discursul lui Pisacici,
declară discuțiunea generală de închisă
și prin aceasta provoacă un sgomot asur-
dător. Mulți cer continuarea discuției; din
dreapta se răspunde: „Ați avut ocaziune
să vorbiți și ați vorbit.“ Cusevici amenință
cu pumnul cătră stînga. Starcevici se ri-
dică, strigînd: „Pe cine ameninți.“ Cuse-
vici: „Pe voi oamenii de scandal.“ Star-
cevici urcându-se pe bancă: „Vino încoace
miserabile.“ Cusevici: „Ce vrei?“ Star-
cevici: Vei vedea tu, om laș ce ești.“ Pi-
sacici: „Trebuie sdrobot capul mișelului.“
Președintele din cauza acestui tumult, se
vede nevoit să suspende ședința. La re-
deschidere invită opozițiunea să se poarte
cuvincios, căci altfel va trebui să excludă
opozițiunea din parlament. — Starcevici:
„Poftiți, noi încă voim să scăpăm de o
societate așa de cinstită.“ Și în astfel de
dialoguri și în sgomotul cel mai mare s'a
petrecut întreașa ședința.

Alegerile pentru dietele provin-
ciale din Austria au dat rezultate fa-
vorabile pentru guvern. Nemții liberali
au pierdut în mare măsură influența lor
de odinioară. Mai rău au fost bătuți la
alegeri în Bucovina, unde aproape toți
deputații aleși sînt guvernamentali și în
mare parte Români. Aceste rezultate sînt
o dovadă că poliția guvernului Taaffe nu
numai că nu s'a slăbit, ci mai virtos s'a
întărit. Din rezultatul alegerilor pentru
dietele provinciale se poate trage conclu-
siunea, cum are să fie și rezultatul ale-
gerilor pentru senatul imperial.

Dela conferența din Londra nu se anunță încă nici un rezultat pozitiv. Tot ce se știe este că s'au ridicat o mulțime de dificultăți atât financiare cât și politice. Cele financiare vin, după cum am mai spus, cu deosebire din partea Franciei, care nu voiesce să se reducă cametele dela datoriile statului egiptean. Cele politice vin din partea Rusiei, care voiesce ca comisiunea internațională ce se va înființa, să aibă nu numai controlul financiar în Egipt, ci și controlul politic, și ca în această comisiune să fie și ea reprezentată ca putere direct interesantă la toate afacerile, care privesc Orientul. Cu toate acestea, după cum se scrie corespondenței „Pol. Corr.“, este foarte probabil, că puterile în fine vor ajunge la o înțelegere.

Alegerile pentru senatul belgian s'au terminat. Resultatul, după cum era de prevădit, este favorabil noului guvern. Contingentul cel mai mare al senatorilor guvernamentali l-au dat cercurile electorale din provincie. În capitală se va face balotagiul, deoarece nici unul dintre candidați n'a întrunit majoritatea absolută. Aceasta este singura mângâiere, care le-a mai rămas liberalilor. De altminte rezultatul balotagiului nici într'un cas nu va mai pute să schimbe situația parlamentară în favorul liberalilor. Majoritatea clericală este pe deplin asigurată; pentru liberali însă, în cas când balotagiul le va fi favorabil, rămâne succesul moral de a fi isbutit la alegeri în capitala țerei.

Corespondența particulară

a „Tribunei“.

Covasna, la 9 Iulie 1884.

Ținând la dicala latină: „*varietas delectat*“ și creștând astfel că vor interesa și unele comunicări din părțile acestea pre publicul cetitor, voi a serie următoarele știri:

Comuna Covasna, odinioară una dintre cele mai cercetate între băile Transilvaniei, astăzi se află în decadentă. Causa nu poate fi calitatea apelor minerale de aci, căci aceste după părerea mea pot suporta concurență cu toate celelalte ape minerale din Transilvania; ci cauza cea adevărată e a se căuta în giuristarea, că elementul maghiar precumpenitor, preocupat și pre aci de fel și fel de tendințe, prea puțin se interesează de comorile, cu cari a înzestrat natura comuna aceasta spre a le exploata în mod rațional și spre a trage foloasele posibile din ele.

Comuna Covasna situată la poalele vestice ale Carpaților nord-ostici într'o vale plăcută, ce se revarsă în șesul nord-ostic al Treiscaunelor, îndepărtată abia 6 oare dela orașul Brașov și tot atâta dela gara din Feldioara, — comuna aceasta are 3 soiuri de ape minerale. Imediat sub poalele munților și într'o depărtare de o ju-

mătate de oară din comună, se află așa numita fântână „Horgasz“, un izvor de apă minerală acră, carea seamănă mult celei din Elöpatok, se întrebuințează numai spre beut, e foarte plăcută și produce aceleși efecte ca apa din Vâlcele — Elöpatok. Temperatura izvorului acestuia este după Fr. Folberth de 15 gr. Cels.

În partea din sus a Covasnei, numită Vajnafalva, toate fântânile nu conțin alta decât apă minerală feroasă, carea se întrebuințează atât spre beut, cât și spre scaldă. Mai în fie-care curte se află câte o atare fântână, din care scoțându-se apa se încălzește cu petrii arse în foc și așa se întrebuințează ca baie caldă. Este apoi aci și o baie rece, un basin cu o temperatură de abia 14 gr. Cels. carele mult se întrebuințează de public.

În Covasna însași — partea de jos a comunei — se află în mijlocul pieței renumitul „Pokolsár“ de mine „Nomolul diavolesc“ botezat. Un izvor negreșit de origine vulcanică, carele neîntrerupt clocotesc o apă sură de o temperatură abia de 9-5 gr. Cels. și evaporază nisece gasuri, care, înghițite la moment, îmbată și omoară pre om.

Baia aceasta din urmă se întrebuințează cu deosebire în contra răcelilor, pre când ceea din Vajnafalva, servind spre întărirea și învîrtoșarea trupului, a fost, după cum se țice, clădită de un episcop din România și folosită și de marele nostru arhiepiscop și metropolit Andreiu, și alte celebrități ale noastre.

Astăzi puțini Români cercetează băile acestea. Fie din cauză că ele prestează prea puțin confort, fie pentru-că la poalele ostice ale acelor munți în România s'au înființat băile dela „Slănic“ care după cum se țice ar fi întocmite după toate receririle timpului nostru, foarte efine și cel puțin de aceeași valoare.

În ceea ce privește poporațiunea dimpregiur, ea este în majoritatea sa covârșitoare de naționalitatea maghiară, — Secui. Români se află numai în comunele din și de sub munți. În Covasna însuși numărul familiilor române se urcă la 200 și se află în creștere.

Românii din Covasna precum ei cei din comunele învecinate sunt toți oieri. Giustării acesteia cuget eu, că e cu deosebire a i se adserie: că ei atât în portul cât în limba și în datinile lor sunt și au rămas români curați. Toți vorbesc bine unguresce; cu toate acestea la prima privire îi cunosc și după port că sunt Români. Și pot țice că Românii din părțile acestea, deși sunt mult mai isolați, ca de exemplu cei din Vâlcele, Árpatak, Heghic etc. de confrății lor din Ardeal, — totuși cu mult mai puțin sunt expuși desnaționalizării și cu mult mai anevoie se vor desnaționaliza. —

Poate că de pericolul acesta din urmă îi aperă în mare parte și giustarea aceea, că stau în comerț continuu cu frații lor de preste Carpați, dela cari și-au și însușit o mulțime de expresiuni altcum neîndatinat pre la noi. —

Meritul cel mai mare întru încungiurarea pericolului de desnaționalizare îl au însă negreșit bravii noștri preoți și învățători din ținutul acesta, cari astfel au știut să se opuiască curențului domnitor de maghiarizare, încât în nici una din comunele, în care se află Români, nu s'au putut înființa școli comunale; încât, precând mai în toate comunele locuite numai de secui se află școli comunale, în comunele locuite în parte și de Români și chiar în filiile cele mai neînsemnate se află școli confesionale cu învățători cualificați.

Dec cerul ca zelul acesta desvoltat de preoții și învățătorii din tractul protopopiatului Treiscaunelor vechiu, să fie urmat și imitat de conducătorii și crescătorii poporului român din toate părțile spre salvarea neamului nostru.

Un oaspe.

Sinodul protopresbiteral al Sibiului.

(Înceiere).

Învățăturile amăgitoare, vorbele nerușinate, cu cari se subsapă vața și autoritatea bisericii și a conducătorilor ei — vă rog bine să mă înțelegeți — sunt vermele carele roade pe încetul la rădăcina moralității și prin aceasta a vieții poporului nostru. Vrășmași din lăuntru și vrășmași din afară tăbăresc ca o ceată de lupi asupra turmei noastre spre a o răpi.

Fără a căuta la fața oamenilor, fie ei în ori-ce pozițiune înaltă sau de jos: datorința noastră este a apăra turma, chiar cu primejdia vieții noastre. Când veți observa că slăbiciunile mele mă împedecă de a fi la locul cel dintăiu: faceți-mă atent, ca să-mi incordez toate puterile, căci voiesc ca totdeauna, între ori-ce împrejurări, să fiu în fruntea luptătorilor, ținând sus și tare stindardul luminei, în giurul căruia se vă grupăți ca fii ai luminei.

Să nu ne descurăgieze greutățile cele mari ce le vom întâmpina, necasurile și primejdiile ce vor veni asupra noastră, ci mai virtos să ne măriască rîvna spre faptele luminei. Căci auziți ce ne țice acela, al cărui slugi sîntem:

„*În lume veți ave necas;... de m'au prigonit pe mine, și pe voi vă vor prigon, căci nu este sluga mai mare decât domnul seu; dar nu vă temeți de cei ce ucid trupul, ear sufletul nu-l pot, căci ai vostri și perii capului sînt numărați, ci îndrăsnii: eu am biruit lumea.*“ (Ioan 15, 20, 16, 33. Mat. 10, 28, 30. Apocal. 3, 21.) Ear apocaliptic adauge: „*Pe cel ce biruesce, îl voi face stîlp în biserica D-zeului meu și nu va eși mai mult afară, și voi scrie peste el numele D-zeului meu.*“ „*Celui ce biruesce îi voi da să șadă cu mine pe tronul meu, precum și eu am biruit și am șeșut cu Tatăl meu pe tronul lui.*“ (Apocal. 3, 12, 21.)

Înceiu fraților, cu cuvintele apostolului, care țice:

„*Ear ce mai este frații mei: întăriți-vă întru Domnul și întru puterea țării lui. Îmbrăcați-vă întru toate armele lui D-zeu, ca să puteți sta în potriva meșterșugirilor diavolului, că lupta noastră nu este în potriva trupului și a sîngelui, ci în potriva căpeteniilor și a domnilor și asupra stăpînitorilor întunerecului acestuia: în potriva duchurilor răutății celei de sub cer. Pentru aceea: luați toate armele lui D-zeu, ca să puteți sta în potrivă în ziua cea rea, și toate isprăvindule să stați. Stați drept aceea încingându-vă mijlocul vostru cu ade-*

vărul, și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății și încălându-vă picioarele spre gătirea Evangheliei păcii. Peste toate luând paveza credinței, cu care veți pute stinge toate săgețile diavolului cele aprinse. Și coiful mântuirii luați și sabia Duchului, care este cuvântul lui D-zeu. Prin toată rugăciunea și cererea să vă rugați... și pentru mine, ca să mă se dee cuvânt spre deschiderea gurii mele ca în drăsnală spre a arăta taina Evangheliei.“ (Efez. 6. 10—19).

C. Și acum fie-mi permis a mă adresa prin DD-Voastre, domnilor deputați, către numărașii inteligență din acest tract.

Ca la toate popoarele și la poporul nostru inteligența este un factor principal al vieții societățenești. În ea se arată forța morală și rituală a poporului, ea e conducătoarea poporului și reprezentanta lui.

Și precum păstorul este pentru turmă, turma pentru păstor: tot astfel inteligența este pentru popor, nu poporul pentru inteligență. De aci urmează că inteligența are anumite îndatoriri către popor, nu poporul către inteligență.

Inteligența reprezintă cultura, lumina unui popor. În cultură și lumină este cuprinsă îndatorirea inteligenței peste tot, și a inteligenței rămâne în special.

Domnilor! Cu cât careva dintre noi este mai inteligent, și cu cât are o pozițiune mai înaltă în societate, prin urmare cu cât priverile poporului sînt mai mult îndreptate spre dînsul, cu atât are el mai multe și mai grele îndatoriri față cu poporul.

Căci cu cât pozițiunea în societate ne este mai înaltă, cu atât faptele și cuvintele noastre sînt mai normative pentru convingerile și faptele poporului.

De aceea, domnilor, fiind că puterea vitală a unui popor consistă în moralitatea lui, ear moralitatea se basează pe religiozitate: cea mai de căpetenie îndatorire a DD-Voastre ca inteligenți este: a sprigini cu cuvântul și cu fapta născușii organelor bisericesci întru propagarea religiozității și moralității.

Cel mai mare vrășmaș al religiozității, și moralității, ordinei și disciplinei, și prin urmare nu numai al progresului nostru național-bisericesc, ci chiar al vieții noastre naționale, este semidoctismul. În contra acestui vierme neadormit, ce roade la rădăcina pomului național-bisericesc, trebuie să lupte cu mai multă țarie organele bisericesci, preoții, și pelungă ei comitetele parochiale.

Lipsiți însă de ajutorul D-Voastre, propriu vor pute seceră puțin succes! D-Voastre prin cuvântul D-Voastre însoțit și spriginit și de faptele D-Voastre sînteți chemați a desavua pe perice loșii semidocti, cari seduc poporul sემănând neghina discordiei și-l adapă cu veninul descumderării religiozității și a ministrilor ei.

Unde inteligența nu pune însași toată influența sa spre a susține autoritatea și prestigiul preotului, acolo se nu așteptăm mari succese. Că atât mai trist însă când însași inteligența, pentru neplăceri personale, subsapă autoritatea și vața aceluia, carele în prima linie este chemat a susține religiozitatea, a întări moralitatea și a apogostolul culturii adevărate. În atari casuri regretabile inteligența a dat mâna cu semidoctii spre a sprigini anarhia, și glasul preotului prea ades este glasul celui ce strigă în pustie.

Nu persoanele, cu slăbiciunile lor omenești, să le avem în vedere, ci oficiul cel înalt, misiunea cea sfîntă ce o au. Persoanele le putem

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

I.

Fă trei cruci și ții „Doamne-ajută!“, când treci pragul casei, fie ca să eși, fie ca să întri, căci lumea din întemplări se alcătuesce, ear întemplarea e noroc sau nenorocire, și nimeni nu știe, dacă e rău ori bun ciasul, în care a pornit, nici dacă va face ori nu ceea ce-și pune de gând.

Busuioc însă, Bogătoiu, era om, care știe ce voiesce, pe vrute, pe muncite, pe chibzuite el ajunsese gospodar ce ară cu patru pluguri de ce țile de-a rîndul și seamănă brazdele numai cu grâu bob ales, și de aceea se putea simți destoinic a scoate la capăt lucruri, pe care alții nici măcar de gând a și le pune nu se încumătau.

Se ivise holera-n țară, ear Busuioc nu voia să știe de dînsa. Holeră-n timpul secerișului?! La aceasta nu s'a gândit și nici acum nu voia să se gîndească. Avea patruzeci de juguri de pămînt acoperite cu grâu, un singur lan ce șovăie meru sub sarcina de spicuri grele: holeră, neholeră, el trebuia să-și adune rodul în timp de trei țile, căci puțin se scutură dela cei săraci, dar mult dela dînsul.

Și dela mulți mult s'ar scutura în fiesce-care

an și încă mai mult ani și ani de-a rîndul, dacă n'ar fi brațele Pădurenilor flămîndi.

Simțind apropierea timpului de seceră, pădurile se pun în mișcare, colibă cu colibă, sate cu sat se adună, vâile pornesc întregi spre câmpia întinsă, și în câte-va țile cât ține locul din Murăș până în părțile Orășii și până la izvoarele Crișurilor nu mai rămân prin sate decât moșnegii neputincioși, babele bătrâne și copiii nevristnici: setea de viață îi ia și-i duce pe toți la sərbătoarea cea mare ce se ține în fiesce-care an odată pentru împărțirea pâinei de toate țilele.

Acum stăpînirea oprise această sərbare: se dăduse de seire și cu toba prin sat și în auzul oamenilor adunați la biserică, precum-că nimeni nu are voie să părăsească hotarul satului său, nici să primească de seceriș oameni din alte sate.

„Să ved eu cine mă oprește pe mine a-mi strînge rodul muncii mele! — strigă Busuioc. — Curată nebunie! De unde ia stăpînirea puterea de a ne opri pe noi pe toți? La asta nu s'a gândit?! Într'o mână e — „Măi, omule, vrei să mori de foame?“ — ear în cealaltă — „Bagă de seamă, ca nu cumva să dai de holeră!“ — Apoi tot mai bună e holera. Par'că, dacă mi-a fi dat să mor de holeră, stăpînirea o să șteargă data mea de acolo, unde s'o fi aflând! Ți-e scris; ție scris: nu ție scris; nu ție scris, și sănătate bună.

Socoteala lui Busuioc era făcută: n'avea decât să puie caii la câte-va căruțe, să plece la Păduri, ca să-și aducă oameni, și apoi ar fi vrut

el să știe, carei acela, un om din Curtici, care ar îndrăzni să facă gură.

„Măi taică, eu țic să mă duc eu, — grăi Iorgovan, eară Iorgovan era feciorul tatăne-său.

Busuioc nu prea stătea de vorbă cu oamenii, și unul dintre oamenii, cu care mai ales nu stătea de vorbă, era fiul său Iorgovan.

Iorgovan era, ce-i drept, mai tîner decât taică-său, însă tocmai fiind-că era mai tîner și fiind-că îl avea pe Busuioc Bogătoiu tată, învățase mai mult în viața lui și era oare-cum mai cu minte: asta o simția Iorgovan, ear Busuioc o scia și în fundul inimii lui se bucura de ceea ce știe.

Iorgovan umblase cinci ani de țile la școlile din Arad; era vorba să se facă „domn“, fiind-că avea pe ce, și Busuioc-visa nopți întregi de domnia feciorului său, și nici n'avea de ce să nu viseze, fiind-că feciorul său era bun școlar. Într'o bună dimineață se pomenește însă cu el a casă.

Taică, eu m'am gândit să mă dau și eu la plugărie, — îi țisese el atunci.

Busuioc s'a uitat lung la el, a mai stat pe gânduri, apoi la întrebă:

Care va să țică rămăi și tu plugar ca mine: de ce nu mi-ai spus-o tu asta mai înainte?

Pentru-că-mi țiceam, — a răspuns Iorgovan, — dacă îl întreb, știu, că n'are să voiască; dac-o fac, știu, că are să-i pară bine odată, ear dacă aștept până ce s'o mai gîndi și el, mă tem că o să-mi treacă pofta.

Așa-i! — gîndise Busuioc în el, — tot mai bine plugar de frunte decât boier de rînd.

Însă Busuioc era om însurat, el unul și cu nevasta doi, ear nevasta lui îl avea frate pe popa din Socodor, o avea soră pe preuteasa din Otlaca, mai avea și veri, și verișoare, și e greu lucru să ai neamuri multe și să te temi de gura lor.

Busuioc nu știe se-și ție feciorul în frunte: asta n'ar fi voit Busuioc s'o țică neamurile nevestii sale despre dînsul, pentru-că avea și el neamuri, și aceste se supărau, când acele îl grăiau de rău, și apoi se supărau și acelea, când seina, că aceste s'au supărat, încât Busuioc se bălăbănia câte un an de țile până ce ajungea să le împace.

El se duse dar la popa, fiindcă popa era cel mai cu minte dintre toți.

Lasă-l frate! — a grăit, popa — că el știe mai bine la ce-l trage inima!

De atunci Iorgovan tace, face și așteaptă, ca taică-său să se bucure, ear Busuioc e tată și se bucură chiar și atunci, când nu prea are de ce.

Cu toate aceste acum Busuioc stătea pe gânduri.

De mai cu minte era fiul său mai cu minte: acum însă nu era vorba de minte, ci de trecere, și trecere tot el, tatăl, avea mai multă. Știa pe toată lumea, și toată lumea îl scia pe el: nu întra în mintea lui gîndul, ca i s'ar pute pune cineva în drum, când îi țice: Eu sînt Busuioc dela Curtici. Așa era! lui nu i se punea nimic

combate la locul și timpul său; prestigiul ofiului însă sîntem datori a-l apăra cu toată puterea. Cei ce nu facem aceasta, nu sîntem inteligenți, ci semidocti, ori-ce pozițiune înaltă am ocupa în societate.

Constatăm în toate zilele că religiozitatea poporului nostru dă îndrăg, și cu religiozitatea și moralitatea.

Să-mi fie permis a constata însă, că această aparițiune tristă este în mare parte provocată de însăși inteligența noastră. Fără ca să vrem noi, cei inteligenți prin conduita noastră dăm exemple rele poporului de rând. Fără să ne scim da seamă, decât doară numai cu comoditatea și neprecăuțiunea noastră, ne-am dat a nu pune preț pe semnele exterioare ale religiei, a le desconsidera.

Biserica nu o cercetăm, și și când mergem într'însa, comoditatea noastră se pare că ne dispensează a da prin semne exterioare expresiune simțimintelor noastre religioase.

Ne-am dat ca și în s. biserică să jucăm pe domni, pe liberali.

Și poporul ceea ce vede că facem noi, crede că facem așa. Ear fiind că faptele noastre sînt cînosură pentru faptele lui, el ne imitează, dar ne întrece!

Să nu ne mirăm dară, dacă bisericile noastre, cari înainte cu 20—30 ani erau îndesuite de religioși creștini, astăzi sînt goale, și au ajuns să fie cercetate în mare parte numai de copiii de scoală și de bătrâni. Să nu ne mirăm că auzim despre scandaluri ce se întîmplă prin sfintele locașuri. Căci toate acestea sînt fructele simburilor pe cari neprecăuțiunea, neprevăderea și comoditatea noastră i-a sîmînat și cultivat în inima cea bună și credulă a poporului nostru.

Lipsa noastră de prudență și precauțiune ne face de în momente de iritare sau displăcere scîlpăm câte o vorbă contra autorităților noastre bisericesci, de cari sîntem dedați între noi a vorbi cu puțin respect. Ear această vorbă auzită de oameni simpli din popor este suficientă spre a sădi în inima lor disprețul și chiar urgisirea acelor autorități. Și apoi să nu ne mirăm dacă vedem că autoritatea cea mare odinioară a autorităților acestora bisericesci, a ajuns să fie desconsiderată, ordinele lor se întîmpine rezistență, și anarchia se se lățească în siml poporului nostru. Să nu ne mirăm, căci fructele neprecăuțiunei noastre sînt aceste triste aparițiuni.

Nu putem nega însă, că ici colea se arată câte unul dintre noi, carele vîndînd popularitatea, nu prea alege mijloacele, și se întîmplă să o încerce pe socoteala autorităților bisericesci!

Sînt deplin încredințat Domnilor că cu toții condamnați ca și mine aceste rele atinse aci.

Veniți dar împreună cu mine să punem umăr la umăr spre delăturarea lor. Să premergem noi cei inteligenți cu religiozitatea, cu împlinirea datoritelor noastre către biserică și scoală, cu observarea ordinei și a disciplinei, cu respectul legilor și a autorităților și organelor noastre bisericesci, și să fim deplin siguri că am făcut cel mai mare bine blîndului nostru popor, carele ne susține pe noi pe toți. Să fim siguri că în acest cas ne-am binemeritat față cu biserică, cu națiunea, cu patria și cu statul.

Și acum nu-mi rămîne alta Domnilor deputați, decât o rugare la adresa D-Voastre a tuturor fără deosebire:

Primiți-mă în mijlocul D-Voastre cu acea dragoste, cu care eu astăzi pentru prima dată mă înfățișez înaintea D-Voastre și-mi dați puter-nicul D-Voastre sprijin întru deslegarea mării

în cale: însă Iorgovan era mai mult ca dînsul: feciorul lui Busuioac!

Bine, băiete, dar bagă de seamă, — răspunse tatăl.

Și nici nu ar fi fost rău, dacă Iorgovan, tot ca și alte dați, ar fi fost povățuit numai de gândul, că-i va pără odată bine bătrînului.

Era cu minte Iorgovan; însă mintea este și ea după timpuri și împregiurări: băietul era de douăzeci de ani, și mai ales în timpul secerișului ar fi slabă de tot mintea de douăzeci de ani, prin care nu trece, fie chiar numai pe fulgerate, și câte un gând sburdalnic.

Secerișul este o sîrbătoare, și Iorgovan voia, ca pentru această sîrbătoare el să-i aleagă pe oameni, și coșai, și legători, și fete ce trec dealungul brazdei s'adune în urma coșaiului mî-nunchii sub seceră.

An lucrul fusese minunat: erau flăcăi sprinteni și la vorbă și la lucru, un cîmpos și doi lăntari, era și-o gură spartă, erau și fetele tot una și una, încât iarnă toată Iorgovan numai seceriș a visat.

Ear în mijlocul secerătorilor i se ivia totdeauna Simina, fata crînicului dela Zîmbu, și îndată ce i se ivia Simina, el trecea cu gândul dela seceriș la trier și dela trier la culesul vielor, fiindcă Simina nu a plecat decât abia pe la fiertul vimului. La casa lui Busuioac e totdeauna de lucru pentru o Simină, pentru tatăl ei și pentru încă doi trei oameni ce se țin de dînsii.

probleme, ce mi-am impus când am primit conducerea acestui tract. Problema îmi este: a face din protopresbiteratul Sibiului protopresbiterat model în privința culturală, morală, în administrațiune, ordine și disciplină.

Și cu acestea declar sesiunea sinodului ordinar al protopresbiteratului Sibiului, convocată pe astăzi pentru anul 1884, de deschisă.

Sibiului, 28 Faur 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter ca president.

CRONICĂ.

Societatea de lectură „Inoc. M. Clainiană“ în ședința extraordinară ținută la 7 Iunie 1884 și-a ales de oficiali pre anul scolar 1884/5 pre următorii d-ni:

Președinte și redactor al foaiei „Furnica“ Nicolau Togan, cl. a. III; notar al corespondențelor Parteniu Birlea, cl. a. III; cassar Victor Poruț, cl. a. II; controlor Basiliu Sîrbu, cl. a. I; bibliotecar Alexandru Circa, cl. a. I, rămînd a se alege notarul ședințelor cu începutul anului scol. viitor.

Furtună. Ni se scrie: În 1/7 s'a descărcat preste țarinile comunelor Nadeșul român, Salați, Lileiu, H. Nadeș și altele o furtună cumplită cu ghiață, încât în puține minute a sdrobit toate sîmînturile cu desăvîrșire. Vîntul, carele a premers acestei furtune, a fost așa de impetuos, că rupse chiar și arbori mari din rădăcină. Locuitorii din comunele respective au pagube enorme.

Îndată după această furtună se ridică alta, care își luase calea cătră codru. Încât a cauzat stricăciune și aceea, până acuma nu se poate da cu socoteala.

Exundări. La 8 a l. c. Timișul a eșit din alvia sa; valurile apei au ajuns până aproape de zidurile cetății. În comuna Medveș a intrat apa în sat cauzînd daune mari. În părțile inundate s'au aflat pesci morți, remași după retragerea apei. Daună mare a făcut ploaia și exundarea și în comuna Deta.

Din Arad ne vine scirea, că i-s'a spart d-lui episcop Metianu toate ferestrele, precum se presupune de nisece sodali maghiari. Preste tot spiritele acolo par încă foarte agitate din cauza alegerilor trecute. Se vede aceasta și dintr'o interpelație adresată primarului sau mai bine dis comitelui suprem din Arad, o interpelație făcută în reprezentanța orașului cu privire la închiderea unor strade prin miliție cu ocazia alegerilor. Majoritatea guvernamentală a reprezentanței,

Dar cu Simina n'ar mai fi voit Iorgovan să dea față; asta și-o pusese el de mult în gînd. Prea își eșise din fire pe atuncia, era bine, că s'a dus.

Nu-i vorbă, de câte-ori se gîndia la dînsa, el își făcea muștrări, că n'a sărutat-o nici măcar odată.

Nu era băiet rușinos de felul lui, și chiar în cele dintău zile a voit s'o facă.

Tu scii, că eu te las de bună voie, — îi dîsesse ea atunci; — de cei vrei s'o faci cu de-a sila?

De acolo înainte el nu m'ai voia să se sărute, ear acum, cu un an mai bătrîn, îi era ciudă, că n'a voit, și n'ar fi vrut să dea față cu dînsa, pentru-ca nu cumva să-l împingă pe-catul a-i arăta, că poate voi, dacă vrea, chiar și mai mult.

Nu dar la Simina se gîndia Iorgovan, ci numai la un fel de Simină, care vine și trece și nu lasă'n urma ei decât o scurtă părere de bine c'a fost.

Lui Busuioac însă nici măcar atît nu-i trecea prin minte, și când Iorgovan și-a făcut cele trei cruci și-a dis „Doamne ajută“, tatăl se gîndia la cele patruzeci de pogoane ale sale, ear feciorul la secerătoare.

Doamne ajută! — grăi și Șofron, sluga, care nu se gîndia decât să facă treaba, în care-l trimisese stăpînu-său.

(Va urma).

de sine se înțelege a luat la plăcută cunoștință deslușirile d-lui Tabajdi.

Cholera. În comitatul Pesta s'a ivit un cas de „cholera nostras“, de asemenea s'a constatat un cas de „cholera nostras“ și în Kun-Szt. Miklos.

„Monitorul oficial“ al României des-minte, pe basa informațiunilor medicali, scirea că în Giurgiu s'ar fi ivit câteva casuri de cholera. De altă parte s'au dat ordine că măsurile prescrise pentru carantine să se execute strict.

Din Bucovina. Alegerile în cetăți și în camera comercială au avut loc în 10 Iulie n. Cinci deputați trimit cetățile și camera, dintre care afară de unul sînt toți de partidul guvernului.

Regele și Regina României au sosit Mercuria trecută în 27 Iunie v. în Sinaia. Regele și Regina vor pleca în luna Octomvrie la Sigmaringen, unde se va sîrba căsătoria de aur a principelui Anton Hohenzollern, părintele regelui.

Legenda Vîrful cu dor a M. S. Reginei României a fost tradusă în limba franceză de dl A. I. Odobescu, și imprimată la Montpellier în tipografia d-lor Hamelin Frères într'un mod foarte artistic. Traducerea d-lui Odobescu o însoțește o reproducțiune reușită a tabloului expus anul acesta la Salonul din Paris de pictorul român Mirea. Subiectul tabloului d-lui Mirea e luat din legenda Vîrful cu dor.

În senatul francez a făcut senatorul Edouard Charten propunerea să înlocuească execuțiunile cu gilotină prin înveninarea cu acid prusic.

VARIETĂȚI.

(Tipografia regimului din Washington.) Cea mai mare tipografie e cea a regimului din Washington. La început a fost privată, era a unui Corneliu Wendel, dela care a cumpărat-o regimul în anul 1862. Până atunci documentele publice și alte lucruri oficioase se tipăreau pe la tipografiile private. În anul 1856 Wendel a făcut contract cu regimul ca se tipăriască el toate documentele senatului. Pentru ca să poată împlini angajamentul își ridică o tipografie, care l-a costat 100,000 dolari cu tot. Mai târziu regimul i-a plătit numai pentru edificiu 146,000 dolari. Astăzi ocupă zidurile tipografiei regimului un teritor de vre-o 8 acres. Când ține Congresul ședințe, regimul folosește 400 culegători numai pentru tipărirea vorbirilor, proiectelor de lege și a raportelor congresului. Pentru tipărirea actelor tribunalului suprem a confederațiunei lucră 75 culegători, uneori și mai mulți; în departamentul de accidenții 60—70. În localitățile tipografiei sînt 65 de mașine tipografice, cele mai multe de o construcție nouă. Toată lucrarea merge ca construcția unui orologiu. Se lucră așa de repede încât un op de 1000 pagine se culege, corege, tipărește și leagă în două zile. De curînd a eșit din această tipografie un op, care cumpenea 87 funți și avea o grosime de 8 policari.

(Un componist ca servitor.) Componistul Nicolau Bernier, († 1734), pe când era tînăr, a auzit în Roma operele renumitului Antonio Caldara. Tînerului Bernier într'atîta i-au plăcut compozițiile musicale ale lui Caldara, încât cu ori-ce preț voia să le studieze. Spre mîhnirea lui a aflat însă, că Caldara nu voiesce nici să le împrumute nici n'are de gînd să le tipăriască. Bernier voia însă cu ori-ce preț să le studieze. Prin un amic s'a îmbiat de servitor. Caldara tocmai n'avea servitori, ear de altă parte îi convenia exteriorul și purtarea lui Bernier. Acesta își făcea datoria de servitor cu punctuositate, folosia însă ocașiunea de a studia compozițiile stăpînului său. În o dimineață a aflat pe measa de scris a lui

Caldara o bucată musicală începută, ce părea că nu-i succede măestrului să o sîrșiască. Bernier luă peana și o sîrșî el. Venind Caldara acasă și vedîndu-și bucată sîrșită, chiamă numai decât pe servitor și-l trage la răspundere întrebându-l, că cine a făcut lucrul acesta în absența sa. Bernier nu voia să spună, vîdî însă, că Caldara e mulțumit cu sîrșitul compus de el în urmă mărturisî, că el a făcut și s'a descoperit lui Caldara. Din acest moment Bernier a fost cel mai intim prietin a lui Caldara.

(Un dejun chinez cu musică.)

Comisiunea de expoziție chineză a dat de curînd un dejun în expoziția higienică din Londra în restaurațiunea de acolo a împeriului chinez. Sau servit mîncări chineze: supă de cuib de pasere, Beche-de-mer, lotus, membrane de pesce, vin de Tșao-tșing și teă împerătească. Musica chineză a dat un concert, care s'a deschis cu imnul național chinez „Ho-a-tșau-k-o. A urmat un șir de piесе și s'a sîrșit cu piesa God tave te Queen“, care a fost executată de musicanți chinezi și cu instrumente chineze. Era ceva special.

(Hîrtie de iarbă.) Foile franceze atrag atențiunea oamenilor asupra întrebunțării ierbii la fabricarea hîrtiei. Hîrtia fabricată din iarbă e cu mult mai fină chiar și decât hîrtia de desemn. Toate ierburile pot fi întrebunțate la fabricarea de hîrtie. Lucrul de căpîtenie e ea să fie culesse înainte de a se fi copt, fie iarbă chiar și tînără.

(Caton și statuile.) Cineva întrebă pe Caton de ce nu i s'a ridicat și lui statui, în timpul când Roma era plină de asemenea monumente.

— Îmi place mai mult, răspunse el, să fiu întrebă de ce nu mi s'au ridicat statui, decât de ce mi s'au ridicat.

(Muieră nepoftită.) Doamna X a fugit ați noapte din domiciliul bărbatului său legitim. Fericitul soț a fost foarte mulțumit observînd disparițiunea nevastei, dar apoi s'a supărat când băgă de seamă că-i lipsește și suma de 1500 lei, ce avuse într'un săltar. Dînd de scire poliției, aceasta descoperi pe gingașă fugară la d. B. Făcînd perchișiție s'au găsit atît banii cît și bijuteriile, cari au fost imediat remise bărbatului consolă că socia sea și-a găsit un adăpost.

— „Iați, domnule și soția!“ striga d. B.

— „Ba nici de cum!“ răspunse bărbatul, „pastrează'o d-ta, eu mă mulțumesc cu cele restituite mie.“

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Paris, 11 Iulie n. În Toulon au murit de cholera de ieri înainte de ameați doi inși, în Marsilia douăzeci și șese, în Aix unul și în Nimes un bolnav venit din Marsilia.

Marsilia, 11 Iulie n. De ați dimineață au murit trei-deci și opt de inși de cholera.

(De astăzi.)

Fiume, 12 Iulie n. Flota austro-ungară sosese mîne la ameați și rămîne aici până Joi. Manevrele încep luni și se sîrșesc Mercuri.

Paris, 12 Iulie n. Un cas de cholera cu sîrșit mortal, întîmplat ieri în spitalul Saintpères, e de un caracter numai sporadic.

Ventimiglia, 12 Iulie n. Un călător aflător în lazaret s'a bolnăvit; nu e sigur dacă e cholera.

Cair, 12 Iulie n. Se raportează din Assuan că Mudir-ul din Dongola s'ar fi proclamat de Emir denumit de Mahdi și ar avansa spre Madiholfa.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Estrase de concursuri bisericesci-scolari.

Statiuni invetatoresci vacante:

- Hondol, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit si 10 fl., relut de lemne din cassa bisericeii.
Valisoara, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit cu gradina de legumi si 2 orgii de lemne.
Boholf, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit si 2 orgii de lemne.
Seliscioara, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit si 2 orgii de lemne.
Fornadia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit, 1040 loc pentru gradina de legumi.
Certeșul superior, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemne de ajuns.
Voia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
Porcurea, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
Boiu, cu salariu anual de 150 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
Suligete, cu salariu anual de 150 fl., cuartir gratuit cu gradina de legumi și 2 orgii de lemne.
Măgură, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
Fizes-Barbura, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
Dealu-mare, cu salariu anual de 150 fl. v. a. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
Termin 30. Iulie st. v. a. c.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresbiterial din Hondol.

Sciri economice.

Piața din Sibiu 11 Iulie n. Grâu Hectolitra 74-80 Kilo fl. 6.60 până fl. 7.60, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 5.10 până fl. 6.10, secara 66 până 72 Kilo fl. 4.60 până fl. 5.20, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 5.— până fl. 5.60, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 2.— până fl. 2.50, semēnta de cānepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, linteā 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. —, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, pāsāt de grāu 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, fāinā Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slānina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sāpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cānepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirțul p. 100 L. 28 până 30 cr., carnea de vitā Kilo 46 cr., carnea de vițel 48 până — cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 31 până 32 cr., ouē 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Mediaș, 10. Iulie. Grāu Hectolitra fl. 6.50 până fl. 7.—; grāu mestecat fl. 5.75 până fl. 6.—; secara fl. 4.50 până fl. 4.60; orșu — până fl. —; ovēsul fl. 3.40 până fl. 3.50; cucuruzul fl. 4.50 până fl. 5.—; semēnta de cānepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 2.50 până fl. 3.—; mēlaiul Hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 8.— până fl. 10.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; linteā fl. 28.— până fl. —; chiminul (secārea) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 Kilo-grami fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de seu vērșate fl. 60.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 75.— până fl. —; slānina fl. 66.— până fl. 70.—; cānepa fl. 24.— până fl. 28.—; fēnul fl. 1.50 până fl. 2.—; sāpunul 100 bucāți fl. 26.— până fl. 40.—; spirțul gradul 10 cr.; carnea de vitā Kilo 46 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc 48 până — cr.; carnea de mel 40 până 44; ouē 6 cu 10 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Iulie st. n. 1884.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Impr. oraș. București, Banca națională a României, Acț. de asig. Dacia-Rom., Credit mob. rom., Acț. de asig. Națională, Scrisuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur. Values range from 95.25 to 4.25%.

Bursa de Viena

din 11 Iulie st. n. 1884.

Table with columns: Rentă de aur ung. 6%, hârtie 4%, hârtie 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., cu cl. de sortare, bănățene-timișene, cu cl. de sortare, transilvane, croato-slavone, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Rentă de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge. Values range from 122.10 to 121.85.

Bursa de Budapesta

din 11 Iulie st. n. 1884.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, hârtie 4%, hârtie 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., cu cl. de sortare, bănățene-timișene, cu cl. de sortare, transilvane, croato-slavone, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hârtie austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge. Values range from 121.75 to 121.95.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma exmisului înaltului minister reg. ung. de culte și instrucțiune publica din a. c. Nr. 3255, se face prin aceasta cunoscut: că în semestrul de eamnă se deschide un curs gratuit de învățament de cinci luni la institutul reg. ung. de moșit în Sibiu la 1 Octomvrie st. n. 1884. Primirea la acest curs va avē loc dela 1 până 8 Octomvrie în localitatea scoalei din Strada morii (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de botez și de moralitate.

Sibiu, 1 Iuliu nou 1884.

56 (1-5)

Direcțiunea.

Mașinele de cusut Singer originale

sunt pentru întrebuintarea casnică și pentru cusatoria de albituri, pentru pantofari și croitori, mai departe pentru curelari, palării, tapetați etc. Mașinele de cusut Singer originale pentru mecanismul lor perfect, pentru construcția simplă, pentru întrebuintarea lor ușoară, pentru neîntrecuta lor spornicie și marea trainicie sunt a se prefera ori și căru alt fabricat și sunt a se căpeta în Sibiu numai la

G. Neidlinger, Strada Cisnădiei Nr. 20.

Merită atențiune!

Epilepsie

bolnavi de convulsii și de nervi află ajutor sigur prin metoda mea. Onorar numai după succese învederate. Tractament prin epistole. Sute s'au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

SPIRT

de grad urcat, 90-92 % și rachiu

Frații Hager

Fabrică de spirt în Sibiu.

28 (18-20)

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Viena, Budapesta, Brașov, Sibiu, etc. Includes columns for train type (Tren de persoane, Tren omnibus, Tren accelerat) and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.